

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. II. Qualiter jure communi, Religiosi communiter viventes, exempti sint à solutione decimarum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](#)

sus Religiosos, qui scienter penitentes non obligaverint decimas solvere, & postea cum possint, non emendaverint factum, audentque potius concionari eos non habere talem obligationem: & omnes istas actiones requirit textus concurrete ad incurrēdām talem excommunicatiōnē, ut notavit Toletus in explicatione. hujus Clement. Palaus punc. 11. n: 2. § Et præterea Leo V. in Concilio Lateranensi statuit, quod confessarij teneantur hortari, & monere, etiam sub onere conscientiarum suarum, illos, quorum confessiones audierint, cujuscumque fuerint conditionis, ad solvendas decimas; illisque eas solvere reculantibus, absolutionem denegare: & quod super hoc requisiti, id populo etiam publicè prædicare, & persuadere teneantur: ut habetur in supplemento sol. 26. concess. 82. & in compend. privileg. verb. decima §. 14. De quo Rodriguez tom. 2. quast. 44. art. 2. Lezana tom. 3. verb. decima num. 12. Tamb. tom. 1. dis. 1. 5. quast. 18. num. 65. Qui advertunt, quod ex concessione Eugenij IV. Regulares non tenentur onerare conscientiam dicto modo confitentibus, nisi quando ab Ordinariis fuerint super hoc requisiti: quod satis rationi, ac consuetudini conforme est, inquit Lezana, & ita observandum, etiamsi dicta concessio Eugenij IV. fuerit vivæ vocis oracula.

§. II.
Qualiter jure communī, Religiosi communiter viventes, exempti sint à solutione decimarum?

63. **E**xpli catā jām obligationē Menis
Omnium fidelium baptizatorum, ad solvendas decimas, vidi- Regula-
tūs etiam quod ab hac obligatione tribus
potuit jure optimo Pontifex ali- empio
quos eximere, maxime illos, qui co- decimis
operatores sunt ad inserviendum con- conciliis
pulo, in spiritualibus; qualiter Regu-
lares concionibus, & confessionibus,
& alijs charitatis operibus, magna
cum utilitate fidelium insudate nemo
nisi cæcutiens hand videbit. Quod ipsi
sum attendentes Domini Episcopi Re-
gularibus bene affecti (pauci sunt, qui
eorum restringere privilegia, vel eos
in re tot titulis debita, perturbare non
attentant) & eorum favori inclinati,
omnem gratiam, justitiam lege servata,
ut par est, omnemque benevolentiam
ostendunt neglectis impugnatorum
oppositionibus. Videamus modo,
quid ex jure communī, & antiquissimo
eis competat: ad quod recurret-
endum est, quando privilegia parti-
cularia defuerint; & etiam quando
adsunt, ut magis roborata, & firmata
permaneant: & postea de privilegiis
extra corpus juris concessis sermo-
nem faciemus.

64. Igitur ex jure communī antiquissimo Monachi, aut Religiosi, aut Clerici in communī viventes exempti erant à decimis solvendis, non solum

Jus anti-
quum
circa de-
cimas ab

Inno-
centio
III. tem-
pera-
tum,

solum personalibus, quod constat ex cap. Decimus 16. quæst. 1. verum etiam à decimis prædialibus earum operarum, quas ipsi propriis manibus, aut expensis colebant, sive propriæ fo- rent tales terræ, sive conduetæ, dicto cap. decimas 16. questione 1. cap. ex mul- tiplici, cap. ex parte 10. de decimis, & te- net Glossa in cap. decimas, & ibi Tur- recretmata & Rebuffus tractat. de De- cim. questione 5. numero 7. & 15. Sua- rez tom. 1. de Relig. tract. 2. capite 18. numero 3. & 5. Fagundez de 5. Eccles. præcept. lib. 2. cap. 3. à num. 7. § Postea Innocentius III. in concil. Lateran. ut habetur in cap. Nuper. de Decim. privi- legia dicta concessa Cisterciensibus, Templariis, Hospitalariis, & aliis, li- mitavit, statuens eos teneri ad solven- das decimas de prædiis, ac terris post dictum Concilium ab eis possiden- dis, si novalia non fuerint, sed ex eis antea decimæ solvebantur; sive per colonos, sive propriis manibus, aut sumptibus eas excoluerint. Unde ex vi hujus capituli tenentur Religiosi ex omnibus prædiis, quæ ante dictum Concilium non possidebant, sed post illud acquisierunt, ex quibus alias de- cimas solvebant, eas solvere Eccle- siis, quibus competunt, nisi novo privilegio, consuetudine, composi- tione, aut præscriptione oppositum possideant. Sic Rebuff. loc. cit. quæst. 5. num. 7. & 29. & quæst. 14. num. 30. & 42. Suarez num. 5. Fagundez num. 10. Gutierr. lib. 1. quæst. canonio. cap. 21. num. 136. Tamburin. tom. 1. disput. 15. quæst. 18. num. 1. Palau tomo 2. tract. 10. disp. unic. punct. 12. num. 2.

65. Itaque jure communī modō Quid Religiosi omnes exempli sunt à so- per mo- lutione decimarum de prædiis nova- bilia in- libus suis, etiam de hortis, quos pro- priis manibus, aut sumptibus exco- lunt, & de animalibus, quæ ad eorum sustentationem nutritiunt, dicto cap. ex parte de decimis, & Glossa ibi: verbo, alijs vero monachis. Rebuffus loco citat. questione 14. numero 43. & 45. Mone- ta tract. de Decim. capite 4. à num. 56. Tambur. num. 2. Sed ante probatio- nem assertionis sciendum est, per no- vale prædium illum locum intelligi, qui noviter ad culturam redactus est, de quo non extat memoria, quod aliquando cultus fuerit, & de quo an- te culturam nihil aut modicum quid decimarum percipiebatur. Cap. Quid per novale, & ibi Glossa, & Doctores omnes de verbis signific. at quod se- mel fait novale, semper manet no- vale quoad decimatum solutionem, cap. ultim. de privil. Duo tamen requi- runtur ut de novalibus suis Religiosi solvere decimas non renuantur. Pri- mum, quod novale sit eorum pro- prium. Secundum, quod propriis ma- nibus, aut sumptibus illud ad cultu- ram reduxerint, dicto cap. Ex parte ibi: novalibus suis, quæ propriis manibus, aut sumptibus excolunt. Unde si alij usur- paverint, & novalia ad eos pervene- rint, cessat privilegium. Ut Rebuff. loc. citat. numero 46. versu. Unde si quis. Hostien. dict. cap. ex parte num. 2. Et idem est si sint aliena, & ab ipsis Re- ligiosis conducta; vel si sint propria, & aliis excolenda tradant, vel ad cul- turam per colonos reducant. Cap. li- ces. de Decimis, & ibi Glossa.

Iii 3

Quo

66. Quo supposito, probatur al-
sertio: quia in dicto capite ex parte
hæc tria concedebantur; quod non
solverent decimas de novalibus suis,
nec de animalibus, nec de hortis, nec
est horum aliquid revocatum per ca-
put *Nuper de decimis*: ergo manet in
suo robore tale privilegium, sicut ait
Concilium Lateranense erat. Conse-
quentia constat: quia ex alio textu
revocata non est concessio, in dicto
capite ex parte facta, nisi in dicto cap.
Nuper. Probatur minor quoad pri-
mam partem: quia in capite *Nuper*, ut
dicebamus, solum statuitur solven-
tas esse decimas ex prædijs acquisitis
post Concilium, ex quibus antequam
ad Regulares pervenirent, decimæ
solvebantur: ergo non de novalibus,
quæ per ipsos de novo ad culturam
reducuntur, ex quibus nunquam De-
cimæ solvebantur. § Eadem ratio
probatur, quoad secundam, & ter-
tiam partem: quia cum dictum caput
Nuper nihil de gregibus, & animali-
bus, aut hortis loquatur, reliquit in
suo robore dispositionem capitum ex
parte de decimis, in quô eximit Pon-
tifex Regulares à solutione decima-
rum, de animalibus, quæ ipsi suis
sumptibus nutriunt, & de fructibus
hortorum suorum. Et sic in leg. Regia
4. titul. 2. part. 1. dicitur: que todas las
Religiones cualesquier que sean no deben
pagar diezmos, ni de sus huertas, ni de los
genados que crian. Rebiffus n. 57. Pe-
trus Greg. Syntagma, juris part. I. l. 2.
capite 2. 4. numero 7. Barbosa lib. 3. de
jure Eccles. cap. 26. §. 3. num. 46. Mo-
neta de decim. capite 5. num. 17. Tam-
burin, numero 2. & 3.

67. Et intelligitur de hortis, quos Exfr.
vel suis laboribus, vel suis sumptibus & cibis
colum, etiam si olera, quæ superfluit, vendit
ad sustentationem vendantur, ut in hor-
talius usus monasterii pecunia inde
deducta, convertatur. Tum: quia in
cap. ex parte absolute, & sine ulia di-
stinctione conceditur exemptione de-
cimarum de hortis suis: quod privile-
gium ut vidimus revocatum non est
per caput *Nuper de decimis*, nec ullo
modo limitatum. Cur ergo limitan-
dum est ad fructus hortorum, qui ad
sustentationem Religiosorum extra-
huncuntur; & non potius etiam exten-
dendum ad illos, qui venduntur, cum
omnes propterea necessitati Religio-
rum deserviant, pecunia inde extra-
cta, in usus alios necessarios monaste-
rij conversa. Tum etiam: quia multa
sunt, praeter hoc, privilegia concessa
Regularibus, in quibus eximuntur à
solutione decimatum de hortis, præ-
diis, arboribus suis, quæ ipsi colant
proprijs laboribus, aut sumptibus; &
hoc cum revocatione expressa illius
capitis *Nuper*: uti concessere Paulus
III. Pius IV. & Gregorius XIII. Soci-
tati, & alijs Pontifices alijs Religioni-
bus; ut Sixtus IV. Carmelitanæ in
Mari magno illius, de quibus, & alijs
agemus §. sequenti, num. 72. ergo li-
cer per caput *Nuper* revocatum esset
privilegium concessum Regularibus
in capite ex parte, quod certe non fuit
ut constat; ex vi aliorum, quæ sunt ex-
tra corpus juris, exempti sunt à solu-
tione decimatum ex fructibus hor-
torum suorum, quod loco citato di-
cemus ex communis sententia asserta-
re nedum ex hortis suis; sed etiam ex
om.

Exfr.
ctibus
vendit
bona
rum.
cina,
nondo
beniis
ligiol.

omnibus prædijs, terris, pratis, montibus, & arboribus, laboribus, vel sumptibus Religiosorum excutis, non debere solvere decimas: & pro hac sententia authores varios tam ex Juristis, quam ex Theologis late calam adducemus.

Privilegia circa decimas concessa Religio- fisi, non sunt restringenda, sed amplianda.

68. Sed notandum est primo. Quod privilegia, de quibus loquuntur sumus inserta in corpore juris, latissimè interpretanda sunt, propter dicta hoc tract. cap. 1. num. 78. alia vero, de quibus dicemus §. sequenti, quæ sunt extra corpus juris, etiam sunt latè interpretanda, propter ea quæ loco citato numero 8 s. diximus: non enim dicenda sunt odiola; cum finis eorum principalis sit favor Religionis in communi. Et licet sint in præjudicium tertij, nihilominus absque injuria illius, & cum summa æquitate à Ponificibus concessa fuerunt, cum non minus laborent Religiosi in spiritualibus populos instruendo, quam parochi; & sic nulla sit patrochis injuria, si Religiosi, qui ab eis spiritualia non recipiunt, sed potius abundantiter populis conferunt; non conferant illis temporalia. Unde licet hæc privilegia data in favorem Religionis, sint contra jus commune, aut contra jus tertij, ampliari tamen debent: quia summa ratio est, qua pro Religione facit.

Suarez de legib. lib. 8. capite 27. numero 7. Sanchez lib. 8. de maritim. disputacione. numero 13. Lezana tom. 3. verb. de cima, numero 8. § Esto tamen talia privilegia restringenda forent (quæ non sunt in corpore juris) quia sunt contra jus tertij, qui haber intentionem fundatam in jure communi, & ob id

interpretanda, ita ut lèdant minus, quam possint: quod satis probabiliter docent multi, à Sacra Rota non temel fuisse decisum; veluti in illa causa Toletana de decimis, quam decisionem adducit Diana pars 10. in decisio- nib. Rota. decis. 7. Et in alia Valentina, quam adducit Tambur. tom. 1. disp. 15 quæst. 18. num. 38. quod ut probabile tenet ipse Suarez tomo 1. de Relig. tract. 2. lib. 1. cap. 18. & Noster Lezana loco citat. num. 5. Palaus punct. 1. numero 4. Semper tamen ut ipsi dicunt, ita est hæc restrictio facienda, ut verba pri- vilegij in sua proprietate salventur, & semper cum consideratione, quod Religiosi, quibus conceduntur, sunt optimè meriti de Ecclesia sancta, & ut diximus cooperatores ministro- rum Ecclesiæ in administratione spi- ritualium.

69. Notandum est secundo, quod Privilegia concedentia exemptiones via contra decimis, quæ non sunt inserta in cedentia corpore juris, ut possint prædestinare Regula- bient esse cum expressa derogatione ribus ex- illius cap. Nuper. aliter contra illud emptio- non prævalebunt: quia est dispositio nes à de- Concilij Generalis Lateranensis: & cimis sic censetur habere clausulari dero- solven- gatoriam ad futuras dispositiones. dis ut va- Unde ut vim habeant privilegia post leant de- illud contra illud concessa, necessaria bent ex- erit expressa illius derogatio, uti dixi- preesse mus cap. precedent. num. 40. & tenent abrogat. Tambur. num. 39. Campanil. in divers. re cap. juris canonici. Rubrica 12 cap. 13. n. 154. Nuper. Rota decis. 152. & sequentib. part. di- versi. Alias Rotales decisiones refert Barbos. lib. 3. de jure Eccl. c. 26 §. 3. n. 37. 38. & 41. Hieronym. Garcia in Politic.

regule

regul. tom. 1. tractat. 8. difficul. 3. dub. 3. punct. 4. num. 5. Sufficit autem pro derogatione dicti capituli Nuper, quod in clausulis privilegij concessi, fiat mentio Conciliorum Generalium, absque eo, quod requiratur expressa, & individua mentio dicti capituli Nuper, aut Concilij Lateranensis. Tamburin. num. 40. Quod enim in derogatione Concilij Generalis fiat ejus individua mentio, est singulare in Tridentino, propter ea, quæ diximus loco citat. num. 41. quamvis etiam adhuc de illo non requiri specificam mentionem quamplures sentiant.

Privil-
e-
gium
commu-
nicatio-
nis, an
prosit
pro de-
cimis
non sol-
vendis,
70. Sed rogabis forte an quando uni Religioni datur privilegium communicationis in privilegiis alterius, inter quæ unum est exemptio à solutione decimarum, ex vi illius posse Religio communicans, eximi à solutione decimatum, ac si ipsi in specie privilegium talis exemptionis concessum fuisset? Sunt plura talia privilegia §. sequentia adducenda, aliqua magis ampla, alia magis restricta; hæc concessa uni Religioni, illa alteri, aliqua cum expressa derogatione capitis Nuper, alia sine tali derogatione expressa. Forte aliqua Religio erit, cui cum tanta amplitudine non fuit concessum privilegium exemptionis à decimis, ac concessum est, verbi gratia, Religioni Dominicanæ, Carmelitanæ, Societatis, aut D. Hieronymi, & tamen illa Religio habebit privilegium communicationis cum omnibus alijs, in omnibus, & singulis privilegiis illis concessis, & concedendis. Quæritur ergo, an ex vi hujus privilegij communicationis, prosic

Religioni communicanti in aliarum privilegiis exemptionis à decimis privilegium, ac si illi in specie concessum esset? § Negat prima sententia, nisi in tali privilegio communicationis fiat expressa mentio hujus privilegij exemptionis. Tum; quia in generali concessione non veniunt ea, quæ non solent nisi difficulter concedi: sed exemptionis à decimis non sollet concedi nisi magna cum difficultate, & cum cognitione causa: ergo in concessione generali communicationis, tale privilegium exemptionis non conceditur. Tum etiam: quia privilegia exemptionis amplianda non sunt, sed restringenda, ut minus lèdant quam possunt, eo quod sint contra ius tertij, & sic odiosa: ergo non debet fieri in eis extensio de una, ad alteram Religionem: & ita multo-
ties decidisse Sacram Rotam testan-
tur, qui hanc sententiam sequuntur:
& sunt Tambur, tom. 1. disputat. 15.
quest. 18. num. 34. Barbosa de jure Ec-
cles. lib. 3. cap. 26. §. 3. num. 4. & in cap.
Nuper. de decim. num. 4. Diana 10.
part. tract. 12. & 2. Mischell. resolut. 49.
Trullench. in Decalog. tom. 1. lib. 3. cap.
3. dub. 11. num. 4. Felin. in cap. sedis. ds
rescriptis num. 3.

71. Sed affirmativam amplecti- Qui
mut sententiam, quam tenent Ra- commi-
phaël à Torre. 2. 2. questione 87. dispe. nican
1. num. 5. Joannes à Cruce in Epitom. cum de
de Privileg. lib. 2. cap. 9. dub. 4. per totum, in pro-
N. Antonius à Spiritu sancto in dirict. legiis
Regul. tract. 2. disputat. 3. sect. 6. num. etiam
169. Philippus à Cruce de decim. §. 2. isto et
num. 8. Hieronym. Garcia tract. 8. dif- emplo
fcul. 3. dub. 3. punct. 4. num. 5. N. Le- nis con-
zana munici-

tomo 3. verb. *dicima num. 8.* Ubi optimo rem declarat, & objectiones in contrarium dissolvit his verbis: (Sed quia hic communiter afferri solet communicatio privilegiorum aliarum Religionum, ita ut in hac materia, sicut in aliis diservire dicatur communicatio privilegiorum, quam aliqua Religiones habent; observandum, Sacram Rotam in causa Valentina anno 1603. decidisse privilegium eximens à solutione decimarum, non comprehendi sub generali communicatione unius religionis, in privilegijs aliarum: nisi expressa fiat mentio talis privilegii, etiam si inter privilegia communicata adsit aliquod, quod non contineat aliud, quam exemptionem à solutione decimarum. Cujus decisionis duplex assignatur ratio, &c. Prosequitur statim. Sed quamvis multum deferendum sit hujusmodi S. Rotæ decisionibus, eo quod à viris sapientissimis, & magna adhibita diligentia factæ sunt; nihilominus rationes adductæ non videntur valde efficaces. Non quidem prima: quia hujusmodi exemptionis privilegium non raro, sed sapientius, nec magna cum difficultate à sede Apostolica concedi solet Religionibus, ut patebit intuenti privilegia supra relata (& per nos, infra referenda.) Nec secunda: nam doctrina illa intelligi debet, quando recta ratio non dicitur contrarium, ut quando agitur de causa pia, & Religiosa; maxime concernente utilitatem totius Religionis, aut monasterij, ut in praesenti. Tunc enim privilegia quamvis contra jus commune

sint, & in præjudicium tertij, ampliari debent. Quia ut bene jurisconsultus in *I. sunt persone ff. de Relig. sumpt. funeral.* summa ratio est, quæ pro Religiosis facit, Suarez de leg. lib. 8. c. 2. 7. num. 7. Sanchez lib. 8. de matrim. disp. 1. num. 13. Quare (sub aliortum censura) non video rationem sufficientem, quare in aliis materiis subsistat communicatio privilegiorum, quam Religiones habent, non vero in ista.) Hactenus sapientissimus Carmelita.

§. III.

De Privilijs conceisis Religionibus extra corpus juris circa exemptionem à solutione decimarum.

72. **V**irtute suorum privilegio. Privilegium nunc de facto exemptum via Resunt Religionis, non solum à decimis gulari personalibus solvendis sed, etiam à rium pro solvendis prædialibus, ac terrarum non solvendarum, quas proprijs manibus aut vendis sumptibus excolunt, & à solvendis decimis decimis ex Proventibus, & fœtibus recentiorum suorum. De hoc ultimo jam diximus *num. 68.* etiam ex jure communi esse exemptos ab his solvendis, sicut & à solvendis decimis de fructibus hortorum suorum. Quoad decimas prædiales probatur: quia omnes fere Religiones hujusmodi privilegia à Pontificibus obtinuerunt, ut referunt Miranda in *manual. tom. 2. qu. 49. art. 12.* Tamb. de jure *Abbat. tom. 1. disp. 15. quest. 18. à n. 8.* Lezana verb. *decimæ. n. 2.* Rodr. in *coll. Bull. bull. 5. Martini V. Jo. à Cruce*

Kkk *supra*